

De wedstrijd

Stipt 11.00 u. De ultra's (6-uurloop) vertrekken op de wei tegenover de cafetaria, terwijl wij, de marathoniers, een 2-tal km verder in groep de start opzoeken. Eenmaal dan de finishlijn gepasseerd resten ons nog 8 rondjes van 4,850 km.

Vanaf het begin loopt het lekker en samen met Jack en Belg Chris (Spooren) - organisator van Artsen Zonder Grenzen- marathontrips over heel de wereld - vormen we een triootje. Na twee rondjes lijken mijn metgezellen me wat te voortvarend en beslis ik mijn eigen tempo aan te houden. In dit bosrijke gebied heb ik bij de passages nog wel geen muur opgemerkt, maar bij een te strak aanvangstempo vrees ik anders straks tegen een of andere beuk, eik of spar aan te gaan lopen.

Zo geniet ik bijna 5 volle ronden in mijn eentje van de Amersfoortse natuur. Het dient gezegd, het parcours is niet echt vlak te noemen. Het asfalt wisselt regelmatig af met grindwegeltjes, zanderige bospaadjes, die soms met een aardig knikje naar boven nigen. Maar al bij al loopt het aardig en geniet ik met volle teugen van het late herfstzonnetje.

Ondertussen - in de zesde ronde - raak ik haast ongemerkt tot bij Jack, die een zekere terugval kent. Haast gelijktijdig tik ik Chris op de schouder, die wél een muur of boom op zijn weg heeft gevonden. Als hij binnenloopt sta ik al 7 minuten onder de douche. Raar maar waar, onze Jack loopt in de voorlaatste ronde opnieuw van me weg, zonder dat ik noemenswaardig vertraag! Hij haalt met zo'n 3 minuten voorsprong de eindmeet! Even voor het einde van deze merkwaardige ronde 'lap' ik Pier, die dan dus zo'n 40 minuten achterstand telt. Ik kom ook bij Lydia Doornbos, de latere winnares van de marathon. Wij houden samen gelijktijdig halt aan de laatste bevoorrading, voordat we het laatste ommetje maken.

Ik stel voor om de wedstrijd samen uit te lopen. Zij stemt dadelijk toe, want zo kun je mekaar steunen tijdens de laatste spreekwoordelijke loodjes. Wij houden het tempo

tamelijk strak en met 3.40 u. op de chrono bij de aankomst zijn we beiden tevreden.

Zij wordt algemeen winnaar bij de dames. Ik finish als 8ste all round. Pier laat 4.20 u. optekenen zonder tot het uiterste te gaan.

Na een verkwikkende douche is het even wachten op maat Pier. Samen laten we onze gefeisterde lichamen een heerlijke kom snert welgevallen. En met de gebruikelijke groetjes en afscheidwoordjes aan en van onze Nederlandse vrienden, zoeken we de wagen op. Tweeëneuhalf uur later rij ik de oprit in de Sleeuwstraat 9 op.

Volgende week staat de marathon van Huy op de kalender. Number 95 is waiting ...

Micha

Alle foto's zijn van de hand van Frans Goddijn.